

Forholdene endnu ikke er i den Grad afklarede, at man kan gaa til en endelig Ordning.

For at kunne bedømme Grænsegendarmeriets Virksomhed skal man kende Forholdene paa nært Hold, man skal have beskæftiget sig med Grænsegendarmeriets Arbejdsmaade saa at sige daglig. Nu er jeg saa heldig at have boet umiddelbart ved den gamle Grænse i ca. 40 Aar, og jeg har i den Tid haft rig Lejlighed til at se Grænsegendarmeriets Arbejde og Virke-maade. Under Forhandlingerne i Folket-tinget har den højtærede Finansminister udtalt, at Grænsegendarmeriets Opgave var at bevogte Grænsen for at hindre ulovlig Indførsel af Varer og Invasion af uheldige Elementer, men jeg vil gerne hertil føje, at efter mit Syn er der endnu et tredje Felt, hvor Grænsegendarmeriet har en ikke ganske ringe Opgave, nemlig den at være Befolkningen behjælpelig, komme i Kon-takt med Grænsebefolkningen, som har mange Ulemper at trækkes med. En Grænse gaar jo ikke altid udenom de enkelte Ejendomme, den kommer tidt til at skære igennem paa Steder, hvor man synes at en Ejendomshandel eller en Udligning ret hurtigt kunde læge de Saar, der er slaaet, men det gaar alligevel ikke altid saa let. Ved den gamle Grænse var der gennem-skaarne Ejendomme, som lige til Genfore-ningsdagen laa akkurat, som de laa efter Grænsedragningen i 1864. Saadanne Grænse-boere havde adskillige Ulemper; de kunde, hvis de ikke stod i Kontakt med Grænse-gendarmeriet, og dettes Embedsmænd ikke optraadte human og liberalt, saa langt som Loven og deres Instrukser tillod det, være udsat for mange slemme Gener i deres daglige Færd. Jeg kan f. Eks. nævne, at adskillige af mine Naboer under Grænse-spærringen i 1892, da der var Kolera i Ham-borg, havde deres Ejendomme delt saale-des, at den ene Halvdel laa paa dansk Side og den anden Halvdel paa tysk Side, og da Grænsegendarmeriet ikke var til-strækkeligt den Gang, fik vi et andet Ele-ment derved, nemlig Militæret, og disse nye Folk optraadte ganske vist korrekt efter deres Instrukser og Lovens Bogstav, men de var ikke vant til at handle efter Konduite, saaledes som Grænsegendarmeriet maatte gøre til daglig. Dette voldte mange Gener, som viste, at man ved en Grænse-bevogtning let kan komme til at gøre Skade.

Naar jeg har fremført dette, er det, fordi Lovforslaget kun berører det egentlige

Grænsegendarmeri, men ikke de to andre Væsener, Toldvæsenet og det Væsen, som senere er kommet til, nemlig Statspolitiet. Før Krigen kendte vi ikke noget til Stats-politiet ved den gamle Grænse. Det undrer mig at se af Forhandlingerne i det andet høje Ting — jeg gaar ud fra, det er rigtigt —, at der findes 35 Statspolitibetjente ved Grænsen. Dette synes jeg er lovlig rigeligt, men jeg forstaaer, at den højtærede Finans-minister har givet det Løfte, at man vil søge at tilvejebringe en Sammen dragning af Grænsegendarmeriets og Statspolitiets Arbejde, altsaa faa noget større Enhed ind i Arbejdet, og jeg vil haabe, det maa føre til, at der finder en Reduktion Sted af Stats-politiets Personale. Jeg vil nødigt gøre nogen Uret, men efter mit Skøn har Statspolitiet ikke formaaget, saaledes som Grænsegendarmeriet, at komme i Kontakt med Befolkningen og hjælpe den under de mange Ulemper, som indtræder Dag for Dag. Jeg skal f. Eks. nævne de Ulemper, der findes ude ved Tønder, hvor Beboere Nord for Græn-sen ejer store Rørskær Syd for Grænsen, og hvor der kræves den største Hensyns-fuldhed fra Grænsebevogtningens Side overfor disse Ejere med Hensyn til Hjemføring af deres Produkter, hvis de ikke skal lide Tab.

Jeg vil gerne pege paa, at lige saa vigtigt det er at have en værdig Grænseport ind til det nye Danmark, saaledes som det er blevet sagt, altsaa en værdig Grænsestation nede ved Padborg; lige saa vigtigt er det efter mit Skøn at have et forstaaende Grænseværn paa Grund af de Ulemper, jeg her har nævnt. Og jeg vil gerne sige, at den Forstaaelse, vi gennem de mange Aar har mødt ved den gamle Grænse, og som Be-folkningen ogsaa, saavidt jeg kender til Forholdene, møder ved den nye Grænse hos Gendarmeriet, sikkert bundet i, at de skif-tende Chefer for Grænsegendarmeriet har opholdt sig dernede og har haft deres Færd mellem Grænsebeboerne, saaledes at de fra Dag til Dag har mærket de stadige Ulemper, som findes ved Grænsen. Paa dette Punkt er det, jeg tror der er en Mangel hos Stats-politiet; det staar mere paa Afstand og bedømmer Forholdene lidt paa Afstand.

Jeg vil, som sagt, anbefale nøje at over-veje Muligheden for en Sammen dragning af Grænsegendarmeriets og Statspolitiets Arbejde og samtidig en Nedskæring af Statspolitiets Personale til Fordel for Grænsegendarmeriet.

Med disse faa Bemærkninger anbefaler jeg Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.